

άνεμοκυκλίζω (II) Ἀντικύθ. Κάρπ. Κρήτ. Χίος (Βέσ. Σιδηρ.) Σίφν. κ. ἀ. *άνεμοτσουκλίζω* Εὐβ. (Ὁξύλιθ.) *άνημουτς'κλῶ* Λέσβ. Μέσ. *άνεμοκυκλίζομαι* Κύθν. — Λεξ. Πρω.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άνεμος* καὶ τοῦ ρ. *κυκλίζω*.

Α) Ἐνεργ. **1)** Πνέω κατὰ διαφόρους διευθύνσεις, ἔχω ἄστατον καὶ ἀκαθόριστον διεύθυνσιν Ἀντικύθ. Εὐβ. (Ὁξύλιθ.) Κάρπ. Κρήτ. κ. ἀ. : Ὁ τσιταρὸς *άνεμοτσουκλίζει* Ὁξύλιθ. **β)** Μεταφ. ἀναβράζω Χίος (Βέσ.) : Τὸ αἷμα μου *άνεμοκυκλίζει*. **2)** Μετβ. παρὰσῶ, σκορπίζω Σίφν. Χίος (Σιδηρ.) : Σήμερα τ' *άνεμοκυκλίσανε* τὰ τουλούμα Σίφν. Ὁ ἄνεμος *άνεμοκύκλισε* τὰ σπαρτὰ Σιδηρ. **3)** Σπαταλῶ Λέσβ.

Β) Μέσ. **1)** Περιδινούμαι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, φέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὅπως τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου παρασυρόμενα ἐλαφρὰ ἀντικείμενα Κάρπ. — Λεξ. Πρω. **2)** Γίνομαι ἄφαντος οἶονεῖ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου παρασυρθεῖς, ἐξαφανίζομαι Κύθν. : Τὶ *ἀνάθεμα* ἔγινες ; *άνεμοκυκλίστης* ;

Μετοχ. *άνεμοκυκλισμένος* **1)** Ὁ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου περιδινθεῖς ἢ διαχωρισθεῖς Κάρπ. **2)** Μεταφ. ὁ ἐν ἀστασίᾳ τῆς ζωῆς εὐρισκόμενος Λεξ. Δημητρ. : Ἄσμ.

Μιά *ὄσφρη*, μιά *καφερό* καὶ *άνεμοκυκλισμένη*.

άνεμοκύκλισμα τό, (I) Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *άνεμοκυκλίζω* (I).

Ἡ περιστροφή τῆς ἀνέμης καὶ ἡ ἐκτύλιξις τοῦ ἐπ' αὐτῆς νήματος : *Θέλει καὶ τὸ φαδάκι άνεμοκύκλισμα καὶ πότε πῶχομε χίλιες δουλειές ! Εὐκόλη δονλειὰ τ' άνεμοκύκλισμα.*

***άνεμοκύκλισμα** τό, (II) *άνημουτσούκλισμα* Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ρ. *άνεμοκυκλίζω* (II).

Σπατάλη.

άνεμοκύκλιστος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. **άνεμοκυκλιστός* < *άνεμοκυκλίζω* (I). Περὶ τοῦ ἀρκτικοῦ α προσλαβόντος σημ. στερήσεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου ἰδ. ἀ- στερητ. **2** α.

Ὁ μὴ άνεμοκυλισμένος, ἦτοι ὁ μὴ ἐκτυλιχθεῖς ἐκ τῆς ἀνέμης, ἐπὶ νήματος : *Άνεμοκύκλιστο τό 'χω ἀκόμα τὸ φαδί. Αὐ' ἀρδάχτια 'χω άνεμοκύκλιστ' ἀκόμα.*

άνεμοκυκλοπόδης ἐπίθ. Κρήτ. Ρόδ. κ. ἀ. — Λεξ. Πρω. *άνεμοκυκλοπόης* Κάρπ. Τήλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **άνεμόκυκλος* καὶ *πόδι*.

Ὁ ὡς ἄνεμος τρέχων, ταχύπους : Ἄσμ.

Μαῦρε μου γοργοπόδατε καὶ άνεμοκυκλοπόδη, ἴσως καὶ τὴ βεράσωμε ἐτούτη τὴ φουρτούνα

Κρήτ. Συνών. *άνεμόποδας*, *άνεμοπάδης*.

άνεμοκυκλώνω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άνεμος* καὶ τοῦ ρ. *κυκλώνω*.

Προξενῶ ὡς διὰ κυκλῶνος βιαίαν ταραχήν, ἐπὶ τοῦ ἀνέμου : Ἄσμ.

Ὅψες ἀργὰ ἐφύσηξε βαρὺς βορρᾶς καὶ νότος

καὶ *άνεμοκύκλωσε* τὸ αὐλὲς κ' ἐσφάλισε τοσοὶ πόρτες.

άνεμολιαστός ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άνεμος* καὶ τοῦ ἐπίθ. *λιαστός*.

Ὁ ἐκτεθειμένος εἰς τὸν ἄνεμον καὶ τὸν ἥλιον : *Οἱ χοχλιοὶ ἀπὸν ἔψησα σήμερα ἦσανε άνεμολιαστοὶ κ' εἴχανε ἓνα δαχτύλι ξύγγι.*

άνεμολίθαρο τό, Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *λιθάρι*.

Μικρὸς λίθος λευκὸς καὶ λεῖος συγκρατούμενος ἐν ἀργυρῷ δακτυλίῳ, τὸν ὁποῖον ἐπιθέτουν ἐπὶ ἀποστημάτων πρὸς θεραπείαν. Πβ. *άνεμο-*.

***άνεμολίχνη**, *ἀλιμουλίχνη* Μακεδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *λίχνη*.

Τὸ κατὰ τὴν λίχνησιν τῶν σιτηρῶν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου παρασυρόμενον λεπτὸν ἄχυρον : *Διάργυρος καὶ ἀλιμουλίχνη τὰ γίν'ν τὰ καλὰ σ' !* (νὰ διασκορπισθῇ, νὰ καταστραφῇ ἢ περιουσία σου ὡς διασκορπίζεται ὁ ὑδράργυρος καὶ ἡ άνεμολίχνη ! Ἀρά). Συνών. *άνεμολίχνισμα*.

άνεμολίχνισμα τό, Πελοπ. (Μεσσ. Τριφυλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ *λίχνισμα*.

**Άνεμολίχνη*, ὁ ἰδ. : Παροιμ. φρ. *Άνεμομαζώματα άνεμολιχνίσματα* (ἡ κακῶς ἀποκτηθεῖσα περιουσία δὲν εἶναι μόνιμος). Πβ. *άνεμομάδεμα*.

άνεμολόγι τό, Παξ. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άνεμος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λόγι, περὶ ἧς ἰδ. Γ'Χατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 247 κέξ.

1) Τὸ ἐπὶ τοῦ κύκλου τῆς ναυτικῆς πυξίδος ἀκτινωτὸν διάγραμμα ἐξ ὀκτῶ διαιρέσεων καὶ εἰκοσιτεσσάρων ὑποδιαιρέσεων, διὰ τοῦ ὁποῖου γινώσκεται ὁ πνέων ἄνεμος Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. **II)** Πληθ., ἐλαιόδενδρα μικροῦ λόγου ἄξια καὶ διεσπαρμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ Παξ. : *Έχομε καὶτι άνεμολόγια 'ς τὰ σπαρτερά.* Πβ. *άνεμο-*.

άνεμολόγος ὁ, Ἰκαρ. Κρήτ. Πελοπ. (Βούρβουρ. Μεσσ.) — Λεξ. Δημητρ. *άνεμολόος* Θήρ. Κάρπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *άνεμολός* Πελοπ. (Λακων.) Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άνεμος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λόγος, περὶ ἧς ἰδ. Γ'Χατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 247 κέξ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Πορτ.

1) Ξυλίνη ράβδος κάθετος ἐπὶ τῆς στέγης οἰκοδομῆς φέρουσα εἰς τὸ ἄκρον προσδεδεμένην δέσμην ξηρῶν χόρτων ἢ ἄλλο τι πρᾶγμα, ὅπερ δεικνύει τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου Κρήτ. Συνών. *άνεμοδείχτης*, *άνεμοδοῦρα 1*, *άνεμοδοῦρι 1*. **β)** Μεταφ. ἄνθρωπος ἀστάτου χαρακτῆρος Πελοπ. (Λακων.) **2)** Τριγωνικὸν ἰστίον τῆς πρῶτης πλοίου Κάρπ. Συνών. *φλόκκος*. **3)** Τὸ σχοινίον μὲ τὸ ὁποῖον δένουν τὰ ἄλωνίζοντα ζῶα καὶ τὸ ὁποῖον προσδεδεμένον διὰ τοῦ ἐτέρου ἄκρου εἰς τὸν στῦλον τὸν εὐρισκόμενον εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἄλωνίου κανονίζει τοὺς κύκλους τῆς περιφορᾶς Πελοπ. (Λακων.) **4)** Ἡ κινητὴ ξυλίνη στεφάνη περὶ τὸν στῦλον εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἄλωνίου, εἰς τὴν ὁποῖαν προσδένεται τὸ σχοινίον τῶν ἄλωνιζόντων ζώων Πελοπ. (Βούρβουρ. Μεσσ.) **5)** Ὁπὴ διανοιγομένη εἰς τὸν τοῖχον οἰκοδομῆς πρὸς εἴσοδον τοῦ ἀέρος ἢ ἔξοδον τοῦ καπνοῦ Θήρ. Ἰκαρ. Ρόδ. κ. ἀ. : *Άνεμολός τοῦ καμινιοῦ - τοῦ φοῦρτου Ρόδ.* **β)** Ψύξις συνήθως ἐκ ρεύματος ἀέρος Ρόδ. : *Έκατσες χαμαὶ καὶ θὰ πάρης άνεμολόν.* Συνών. *κρυολόγημα*. **6)** Δευτέρα μικρὰ ὀπὴ εἰς δοχεῖον ἐπιτρέπουσα τὴν εἴσοδον τοῦ ἀέρος καὶ τὴν ἐκκένωσιν διὰ τῆς ἐτέρας ὀπῆς τοῦ περιεχομένου ὑγροῦ ἢ ὀπὴ εἰς δοχεῖον ἐπιτρέπουσα τὴν ἔξοδον τοῦ ἀέρος καὶ τὴν πλήρωσιν διὰ τοῦ κυρίου στομίου Νάξ. (Ἀπύρανθ.) : *Χωρὶς νὰ κάμει' άνεμολόο πολεμᾶτε ν' ἀδειάσετε τὸ δανεκέ ! Άμα δὲν ἔχη άνεμολόο τὸ δοουσκὶ δὲ βαίνει τὸ κρασί μέσα.* **7)** Ὁ λέγων λόγους ἀνοήτους, μωρολόγος Λεξ. Δημητρ. Συνών. *ἀερολόγος*.

άνεμολογῶ Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άνεμολόγος*.

Λέγω λόγους ἀνοήτους. Συνών. *ἀερολογῶ* (I), *ἀλληλογῶ 5*, **ἀλλοσινιάζω*, *άνεμομιλῶ*, *παραλογιάζω*.

άνεμομάδεμα τό, Σύμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άνεμος* καὶ **μάδεμα* < *μαδέω* < *ὁμαδέω*.